

Warszawa, dnia 2 lutego 2016 r.

Poz. 138

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU¹⁾**

z dnia 29 stycznia 2016 r.

w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej²⁾

Na podstawie art. 248 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rodzaje i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lub zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o których mowa w art. 248 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Minister Rozwoju: *M. Morawiecki*

¹⁾ Minister Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. poz. 1895).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającą, a następnie uchylającą dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278.

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 1479), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1434).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rozwoju
z dnia 29 stycznia 2016 r. (poz. 138)

**RODZAJE I ILOŚCI ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W ZAKŁADZIE SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNYCH,
DECYDUJĄCYCH O ZALICZENIU ZAKŁADU DO ZAKŁADU O ZWIĘKSZONYM LUB DUŻYM RYZYKU
WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII PRZEMYSŁOWEJ**

Do zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zakład o zwiększonym ryzyku) zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określone w tabeli 1 w kolumnie 2 lub w tabeli 2 w kolumnie 2, ale mniejszej niż ilości określone w tabeli 1 w kolumnie 3 lub w tabeli 2 w kolumnie 3, z uwzględnieniem zasady sumowania, o której mowa w objaśnieniu nr 4.

Do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zakład o dużym ryzyku) zalicza się zakład, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych w ilości równej lub większej niż określone w tabeli 1 w kolumnie 3 lub w tabeli 2 w kolumnie 3, z uwzględnieniem zasady sumowania, o której mowa w objaśnieniu nr 4.

Do substancji niebezpiecznych objętych kategoriami zagrożeń wymienionych w tabeli 1 w kolumnie 1 mają zastosowanie ilości progowe określone w tabeli 1 w kolumnie 2 i 3.

W przypadku gdy substancja niebezpieczna jest objęta tabelą 1 oraz jest wyszczególniona w tabeli 2, mają zastosowanie do niej ilości progowe określone w tabeli 2 w kolumnie 2 i 3.

Tabela 1. Rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych z uwzględnieniem kryteriów kwalifikowania ich do kategorii substancji stwarzających zagrożenia

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
Kategorie substancji stwarzających zagrożenia	Ilości (progowe) substancji niebezpiecznych decydujące o zaliczeniu zakładu do zakładu o:	
	zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1	2	3
Dział „H” – ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA		
H1 OSTRO TOKSYCZNE, kategoria 1, wszystkie drogi narażenia	5	20
H2 OSTRO TOKSYCZNE – Kategoria 2, wszystkie drogi narażenia – Kategoria 3, narażenie drogą inhalacyjną (zob. objaśnienie nr 7)	50	200
H3 DZIAŁANIE TOKSYCZNE NA NARZĄDY DOCELOWE – NARAŻENIE JEDNORAZOWE Działanie toksyczne na narządy docelowe, narażenie jednorazowe, kategoria 1	50	200
Dział „P” – ZAGROŻENIA FIZYCZNE		
P1a MATERIAŁY WYBUCHOWE (zob. objaśnienie nr 8) – Niestabilne materiały wybuchowe lub – Wybuchowe, podklasa 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 lub 1.6, lub – Substancje lub mieszaniny o właściwościach wybuchowych określonych metodą opisaną w części A.14 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalającego metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 142 z 31.05.2008, str. 1, z późn. zm.) (zob. objaśnienie nr 8) i nienależące do klas zagrożenia, jakie wywołują nadtlenki organiczne lub substancje i mieszaniny samoreaktywne	10	50

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
Pb1 MATERIAŁY WYBUCHOWE (zob. objaśnienie nr 8) Materiały wybuchowe, podklasa 1.4 (zob. objaśnienie nr 10)	50	200
P2 GAZY ŁATWOPALNE Gazy łatwopalne, kategoria 1 lub 2	10	50
P3a AEROZOLE ŁATWOPALNE (zob. objaśnienie nr 11.1) Aerozole kategorii 1 lub 2, zawierające gazy łatwopalne kategorii 1 lub 2 lub ciecze łatwopalne kategorii 1	150 (netto)	500 (netto)
P3b AEROZOLE ŁATWOPALNE (zob. objaśnienie nr 11.1) Aerozole kategorii 1 lub 2, niezawierające gazów łatwopalnych kategorii 1 lub 2 ani cieczy łatwopalnych kategorii 1 (zob. objaśnienie nr 11.2)	5000 (netto)	50 000 (netto)
P4 GAZY UTLENIAJĄCE Gazy utleniające, kategoria 1	50	200
P5a CIECZE ŁATWOPALNE – Ciecze łatwopalne, kategoria 1, lub – Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia, lub – Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu $\leq 60^{\circ}\text{C}$, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia (zob. objaśnienie nr 12)	10	50
P5b CIECZE ŁATWOPALNE – Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie poważnymi awariami, lub – Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu $\leq 60^{\circ}\text{C}$, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie poważnymi awariami (zob. objaśnienie nr 12)	50	200
P5c CIECZE ŁATWOPALNE Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, nieobjęte P5a i P5b	5000	50 000
P6a SUBSTANCJE I MIESZANINY SAMOREAKTYWNE oraz NADTLENKI ORGANICZNE Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ A lub B, lub nadtlutki organiczne, typ A lub B	10	50
P6b SUBSTANCJE I MIESZANINY SAMOREAKTYWNE oraz NADTLENKI ORGANICZNE Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ C, D, E lub F, lub nadtlutki organiczne, typ C, D, E lub F	50	200
P7 SUBSTANCJE STAŁE I CIEKŁE PIROFORYCZNE Substancje ciekłe piroforyczne, kategoria 1 Substancje stałe piroforyczne, kategoria 1	50	200
P8 SUBSTANCJE STAŁE I CIEKŁE UTLENIAJĄCE Substancje ciekłe utleniające, kategoria 1, 2 lub 3, lub Substancje stałe utleniające, kategoria 1, 2 lub 3	50	200
Dział „E” – ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA		
E1 Niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii ostre 1 lub przewlekłe 1	100	200
E2 Niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii Przewlekłe 2	200	500

Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3
Dział „O” – POZOSTAŁE ZAGROŻENIA		
O1 Substancje lub mieszaniny ze zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia EUH014	100	500
O2 Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą wydzielają gazy łatwopalne, kategoria 1	100	500
O3 Substancje lub mieszaniny ze zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia EUH029	50	200

Tabela 2. Rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych z uwzględnieniem ich nazw i oznaczeń numerycznych

Kolumna 1		Kolumna 2	Kolumna 3
Nazwy substancji niebezpiecznych	Numer CAS (Chemical Abstract Service)	Ilości (progowe) substancji niebezpiecznych decydujące o zaliczeniu zakładu do zakładu o:	
		zwiększonym ryzyku [Mg]	dużym ryzyku [Mg]
1. Azotan amonu (zob. objaśnienie nr 13)	–	5000	10000
2. Azotan amonu (zob. objaśnienie nr 14)	–	1250	5000
3. Azotan amonu (zob. objaśnienie nr 15)	–	350	2500
4. Azotan amonu (zob. objaśnienie nr 16)	–	10	50
5. Azotan potasu (zob. objaśnienie nr 17)	–	5000	10000
6. Azotan potasu (zob. objaśnienie nr 18)	–	1250	5000
7. Pentatlenek arsenu, kwas arsenowy (V) lub jego sole	1303-28-2	1	2
8. Tritlenek arsenu, kwas arsenowy (III) lub jego sole	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Chlor	7782-50-5	10	25
11. Związki niklu w formie wdychalnego pyłu: tlenek niklu, ditlenek niklu, siarczki niklu, disiarczki trinitru, tritlenek diniklu	–		1
12. Etylenoimina	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (o stężeniu $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Wodór	1333-74-0	5	50
16. Chlorowodór (gaz ciekły)	7647-01-0	25	250
17. Alkile ołowiu	–	5	50
18. Łatwopalne gazy ciekłe, kategoria 1 lub 2 (w tym gaz płynny) i gaz ziemny (zob. objaśnienie nr 19)	–	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Tlenek etylenu	75-21-8	5	50
21. Tlenek propylenu	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5000
23. 4, 4-metylenobis (2-chloranilina) lub sole w formie sproszkowanej	101-14-4		0,01

24. Izocyjanian metylu	624-83-9		0,15
25. Tlen	7782-44-7	200	2000
26. 2,4- diizocyjanian toluilenu 2,6- diizocyjanian toluilenu	584-84-9 91-08-7	10	100
27. Dichlorek karbonylu (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsyna (arsenowodór)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosforowodór (triwoderek fosforu)	7803-51-2	0,2	1
30. Dichlorek siarki	10545-99-0		1
31. Tritlenek siarki	7446-11-9	15	75
32. Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioskyny (w tym TCDD), obliczone jako ekwiwalent TCDD (zob. objaśnienie nr 20)	-		0,001
33. Następujące SUBSTANCJE RAKOTWÓRCZE lub mieszaniny zawierające następujące substancje rakotwórcze w stężeniach rakotwórcze w stężeniach przekraczających 5% wagowych: 4-aminobifenyl lub jego sole, chlorek benzylidenu, benzydyna lub jej sole, eter bis (chlorometylowy), eter chlorometylometylowy, 1,2- dibromoetan, siarczan dietylu, siarczan dimetylu, chlorek dimetylokarbamoilowy, 1,2-dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, dimetylonitrozoamina, heksametylofosfortriamid, hydrazyna, 2- naftyloamina lub sole, 4-nitrobifenyl i 1,3-propanosulton	-	0,5	2
34. Produkty ropopochodne i paliwa alternatywne a) benzyny i benzyny ciężkie, b) nafty (w tym paliwa do silników odrzutowych), c) oleje gazowe (w tym paliwo do silników wysokoprężnych, oleje opałowe i mieszaniny olejów gazowych), d) ciężki olej opałowy, e) paliwa alternatywne mające takie samo zastosowanie i posiadające podobne właściwości pod względem palności oraz zagrożeń dla środowiska jak produkty, o których mowa w lit. a-d	-	2500	25000
35. Amoniak bezwodny	7664-41-7	50	200
36. Trifluorek boru	7637-07-2	5	20
37. Siarkowodór	7783-06-4	5	20
38. Piperydyna	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetyloaminoetylo)-metyloamina	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etyloheksyloksy)propyloamina	5397-31-9	50	200
41. Mieszaniny podchlorynu sodu zaklasyfikowane ze względu na toksyczność ostrą dla środowiska wodnego, kategoria 1 [H400] zawierające mniej niż 5% aktywnego chloru i niezaklasyfikowane do żadnej innej kategorii zagrożenia w tabeli 1 pod warunkiem, że mieszanina ta niezawierająca podchlorynu sodu nie zostałaby zaklasyfikowana ze względu na toksyczność ostrą dla środowiska wodnego, kategoria 1 [H400]		200	500

42. Propyloamina (zob. objaśnienie nr 21)	107-10-8	500	2000
43. Akrylan tertbutylu (zob. objaśnienie nr 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metylo-3-butenonitryl (zob. objaśnienie nr 21)	16529-56-9	500	2000
45. Tetrahydro-3,5-dimetylo-1,3,5,-tiadiazyno-2-tion (Dazomet) (zob. objaśnienie nr 21)	533-74-4	100	200
46. Akrylan metylu (zob. objaśnienie nr 21)	96-33-3	500	2000
47. 3-metylopirydyna (zob. objaśnienie nr 21)	108-99-6	500	2000
48. 1-bromo-3-chloropropan (zob. objaśnienie nr 21)	109-70-6	500	2000

OBJAŚNIENIA DO TABEL

1. Klasyfikacji substancji i mieszanin dokonano zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1272/2008”.

2. Mieszaniny są traktowane tak samo jak czyste substancje, jeśli ich stężenie mieści się w granicach ustalonych zgodnie z ich właściwościami zgodnie z rozporządzeniem nr 1272/2008 lub zgodnie z ich ostatnim dostosowaniem do postępu technicznego, chyba że wyraźnie określono ich skład procentowy lub inną konkretną charakterystykę.

3.1. Ustanowione w tabelach ilości progowe substancji niebezpiecznych odnoszą się do każdego zakładu.

3.2. Ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku, należy odnosić zarówno do maksymalnych ilości znajdujących się lub mogących się znaleźć w dowolnym czasie w zakładzie w warunkach normalnej pracy zakładu, jak i takich, w których przewiduje się możliwość wystąpienia substancji niebezpiecznej podczas poważnej awarii przemysłowej.

3.3. Substancje niebezpieczne znajdujące się w zakładzie w ilościach równych bądź mniejszych niż 2% podanych ilości progowych nie muszą być uwzględniane przy obliczaniu ilości całkowitej, jeżeli ich lokalizacja w zakładzie zapewnia, że nie staną się przyczyną poważnej awarii przemysłowej w jakimkolwiek miejscu zakładu.

4. W przypadku gdy znajdujące się w zakładzie poszczególne substancje niebezpieczne nie występują w ilościach wyższych lub równych odpowiednim ilościom określonym w tabeli 1 w kolumnie 2 lub 3 lub odpowiednim ilościom określonym w tabeli 2 w kolumnie 2 lub 3, do zaliczenia zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku stosuje się następującą zasadę sumowania:

1) zaliczenie zakładu do zakładu o dużym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma:

$$q_1/Q_{D1} + q_2/Q_{D2} + q_3/Q_{D3} + q_4/Q_{D4} + \dots + q_x/Q_{Dx}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

q_x – ilość substancji niebezpiecznej x (lub kategoria substancji niebezpiecznej) objęta zakresem tabeli 1 lub tabeli 2,

Q_{Dx} – odpowiednia ilość progowa określona w tabeli 1 w kolumnie 3 lub w tabeli 2 w kolumnie 3;

2) zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku następuje wtedy, jeżeli suma:

$$q_1/Q_{Z1} + q_2/Q_{Z2} + q_3/Q_{Z3} + q_4/Q_{Z4} + \dots + q_x/Q_{Zx}$$

jest większa lub równa 1, gdzie poszczególne symbole oznaczają:

q_x – ilość substancji niebezpiecznej x (lub kategoria substancji niebezpiecznej) objęta zakresem tabeli 1 lub tabeli 2,

a Q_{Zx} – odpowiednia ilość progowa określona w tabeli 1 w kolumnie 2 lub w tabeli 2 w kolumnie 2;

- 3) zasada sumowania ma zastosowanie do oceny zagrożeń dla zdrowia, zagrożeń fizycznych i zagrożeń dla środowiska – z tego względu stosuje się ją trzykrotnie:
- przy sumowaniu substancji niebezpiecznych wymienionych w tabeli 2 i sklasyfikowanych jako ostro toksyczne kategorii 1, 2 lub kategorii 3 w odniesieniu do inhalacyjnej drogi narażenia lub mających działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe, kategorii 1, razem z substancjami niebezpiecznymi objętymi działaniem H (pozycje H1–H3 tabeli 1),
 - przy sumowaniu substancji niebezpiecznych wymienionych w tabeli 2 i będących materiałami wybuchowymi, gazami łatwopalnymi, aerozolami łatwopalnymi, gazami utleniającymi, cieczami łatwopalnymi, substancjami i mieszaninami samoreaktywnymi, nadtlenkami organicznymi, substancjami ciekłymi i stałymi piroforycznymi, substancjami stałymi i ciekłymi utleniającymi, łącznie z substancjami niebezpiecznymi objętymi działaniem P (pozycje P1–P8 tabeli 1),
 - przy sumowaniu substancji niebezpiecznych wymienionych w tabeli 2, które są niebezpieczne dla środowiska wodnego w kategorii ostre 1, w kategorii przewlekłe 1 lub kategorii przewlekłe 2, razem z substancjami niebezpiecznymi objętymi działaniem E (pozycje E1–E2 tabeli 1).

Zaliczenie zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku następuje, jeżeli którakolwiek z sum uzyskanych w sposób określony w lit. a, b lub c jest większa lub równa 1.

5. W przypadku substancji niebezpiecznych, które nie są objęte rozporządzeniem nr 1272/2008, w tym odpadów, które znajdują się lub mogą znaleźć się w zakładzie oraz które w warunkach panujących w zakładzie posiadają lub mogą posiadać równoważne właściwości pod względem możliwości wywołania poważnych awarii przemysłowych, są one tymczasowo przypisane do najbardziej analogicznej kategorii wymienionej w tabeli 1 lub substancji niebezpiecznej wymienionej w tabeli 2.

6. W przypadku substancji niebezpiecznych, których właściwości mogą zostać zaklasyfikowane do większej liczby kategorii niż jedna, stosuje się najniższą ilość progową. Jednakże w celu zastosowania zasady, o której mowa w objaśnieniu nr 4, stosuje się najniższą ilość progową dla każdej grupy kategorii wymienionej w objaśnieniu nr 4 lit. a, b, i c odpowiadającą przedmiotowej klasyfikacji.

7. Substancje niebezpieczne będące ostro toksycznymi kategorii 3 o pokarmowej drodze narażenia (H 301) należą do pozycji H2 OSTRO TOKSYCZNE w tabeli 1 w przypadkach, gdy nie można ich zaklasyfikować ani ze względu na ostrą toksyczność drogą inhalacyjną, ani ze względu na ostrą toksyczność drogą skórą, przykładowo z uwagi na brak wiarygodnych danych na temat ich toksyczności drogą inhalacyjną lub skórą.

8. Kategoria zagrożeń „materiały wybuchowe” obejmuje wyroby wybuchowe, o których mowa w pkt 2.1 załącznika I do rozporządzenia nr 1272/2008. Jeżeli znana jest ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w wyrobie, ilość ta powinna zostać uwzględniona. Jeśli ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w wyrobie jest nieznaną, cały wyrób traktuje się jako wybuchowy.

9. Badanie właściwości wybuchowych substancji i mieszanin jest niezbędne tylko w przypadku, gdy procedura kwalifikacyjna – zgodna z aneksem 6 część 3 Zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych Podręcznika badań i kryteriów ONZ (the UN Manual of Tests and Criteria) – pozwala zidentyfikować substancję lub mieszaninę jako substancję lub mieszaninę o potencjalnych właściwościach wybuchowych.⁵⁾

10. Jeśli substancje i mieszaniny wybuchowe z podklasy 1.4 są rozpakowywane lub przepakowywane, przypisuje się je do pozycji P1a w tabeli 1, chyba że okaże się, że zagrożenie nadal odpowiada podklasie 1.4, zgodnie z rozporządzeniem nr 1272/2008.

11.1. Aerozole sklasyfikowane, jako „skrajnie łatwopalne” i „łatwopalne”, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla wyrobów aerozolowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 854) odpowiadają aerozonom odpowiednio kategorii 1 lub 2 w rozporządzeniu nr 1272/2008.

11.2. Aby zastosować tę pozycję z tabeli 1, należy udokumentować, że dozownik aerozolu nie zawiera łatwopalnego gazu kategorii 1 lub 2 ani łatwopalnej cieczy kategorii 1.

12. Zgodnie z pkt 2.6.4.5 załącznika I do rozporządzenia nr 1272/2008 ciecze o temperaturze zapłonu przekraczającej 35°C nie muszą być klasyfikowane do kategorii 3, w przypadku uzyskania negatywnych wyników w badaniu na podtrzymywanie palenia L.2. części III, sekcja 32 Podręcznika badań i kryteriów ONZ. Nie ma to jednak zastosowania w warunkach podwyższonej temperatury lub ciśnienia, w związku z tym takie ciecze są włączone do tej pozycji.

⁵⁾ Dodatkowe wytyczne dotyczące odstępiania od badania znajdują się w pkt A.14 opisu metody – zob. rozporządzenie Komisji (WE) nr 440/2008 z dnia 30 maja 2008 r. ustalające metody badań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH).

13. Dla azotanu amonu (pozycja 1 w tabeli 2) ilość 5000/10000 Mg odnosi się do nawozów zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu.

Niniejsze objaśnienie stosuje się do nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie amonu, zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem S.1 określonym w ramach ONZ w Podręczniku badań i kryteriów ONZ w części III pkt 38.2, i w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wyrażona ułamkiem masowym, w procentach wynosi:

- 1) nie mniej niż 15,75%⁶⁾ i nie więcej niż 24,5%⁷⁾ i w których zawartość łącznie substancji palnych lub organicznych nie przekracza 0,4% lub które spełniają wymogi ust. 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz. Urz. UE L 304 z 21.11.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 467, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2003/2003”;
- 2) 15,75% lub mniej oraz zawierają nieokreśloną ilość substancji palnych.

14. Dla azotanu amonu (pozycja 2 w tabeli 2) ilość 1250/5000 Mg odnosi się do azotanu amonu stosowanego jako nawóz.

Niniejsze objaśnienie stosuje się do prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu oraz do nawozów mineralnych wieloskładnikowych, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wyrażona ułamkiem masowym, w procentach, jest większa niż:

- 1) 24,5%, z wyjątkiem mieszanin prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90%,
- 2) 15,75% w mieszaninach azotanu amonu i siarczanu(VI) amonu,
- 3) 28%⁸⁾ w mieszaninach prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości nie mniejszej niż 90%

– i które spełniają wymogi ust. 2 załącznika III do rozporządzenia nr 2003/2003.

15. Dla azotanu amonu (pozycja 3 w tabeli 2) ilość 350/2500 Mg odnosi się do azotanu amonu technicznego.

Niniejsze objaśnienie stosuje się do:

- 1) azotanu amonu i mieszanin, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wyrażona ułamkiem masowym, w procentach:
 - wynosi nie mniej niż 24,5% i nie więcej niż 28% i które zawierają nie więcej niż 0,4% substancji palnych,
 - jest większa niż 28% i które zawierają nie więcej niż 0,2% substancji palnych;
- 2) wodnych roztworów azotanu amonu, w których stężenie azotanu amonu jest większe niż 80%.

16. Dla azotanu amonu (pozycja 4 w tabeli 2) ilość 10/50 Mg odnosi się do materiałów „poza specyfikacją” i nawozów, które nie spełniają testu wybuchowości.

Niniejsze objaśnienie stosuje się do:

- 1) materiału odrzuconego w trakcie procesu produkcyjnego oraz do azotanu amonu i mieszanin azotanu amonu, prostych nawozów mineralnych opartych na azotanie amonu i nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie amonu, określonych w objaśnieniach nr 14 i nr 15, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi, przekazane do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu obróbki, recyklingu lub przetworzenia do bezpiecznego użytkowania, ponieważ nie spełniają wymogów określonych w objaśnieniach nr 14 i nr 15;
- 2) nawozów określonych w objaśnieniu nr 13 pkt 1 i w objaśnieniu nr 14, niespełniających wymogów ust. 2 załącznika III do rozporządzenia nr 2003/2003.

17. Dla azotanu potasu (pozycja 5 w tabeli 2) ilość 5000/10000 Mg odnosi się do nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie potasu, zawierających azotan potasu w postaci bryłek lub granulatu, które mają takie same niebezpieczne właściwości jak czysty azotan potasu.

⁶⁾ 15,75% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 45% zawartości azotanu amonu.

⁷⁾ 24,5% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 70% zawartości azotanu amonu.

⁸⁾ 28% zawartości azotu pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 80% zawartości azotanu amonu.

18. Dla azotanu potasu (pozycja 6 w tabeli 2) ilość 1250/5000 Mg odnosi się do nawozów mineralnych wieloskładnikowych opartych na azotanie potasu w postaci krystalicznej, które mają takie same niebezpieczne właściwości jak czysty azotan potasu.

19. Biogaz uszlachetniony może być zaklasyfikowany do pozycji 18 w tabeli 2, w przypadkach, gdy został on przetworzony zgodnie z obowiązującymi normami dla biogazu oczyszczonego i biogazu uszlachetnionego przy zapewnieniu jakości równoważnej do jakości gazu ziemnego, w tym zawartości metanu, i gdy zawiera on maksymalnie 1% tlenu.

20. Ilości polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodioksanów są określane przy użyciu współczynników zestawionych w poniższej tabeli:

Tabela 3. Wartości współczynnika toksyczności (TEF; WHO 2005)

Substancja	TEF	Substancja	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(Objaśnienia do tabeli: T = tetra, Pe = penta, Hx = hekza, Hp = hepta, O = okta, C = chloro, DD = dibenzodioksyna, DF = dibenzofuran. Przykładowo HxCDF oznacza heksachlorodibenzofuran).

21. W przypadkach gdy substancja niebezpieczna należy do kategorii P5a „Ciecze łatwopalne” lub do kategorii P5b „Ciecze łatwopalne”, wówczas stosuje się najniższą ilość progową.